

Al dagenlang kon niemand slapen in het paleis. De uitgeputte kleermakers werkten door bij het licht van de maan. De kokkin bakte rijstpannenkoeken midden in de nacht. De bediende stofte alles af voordat de zon opkwam en de koninklijke raadsheer schreef zonder pauze in het grote boek met adviezen.

Om de een of andere vreemde reden lukte het de koningin nachtenlang niet om in slaap te vallen. Haar ogen stonden wagenwijd open en zagen eruit als ogen op steeltjes. Ze kreeg er barstende hoofdpijn van.

Maar het ergste van alles was haar slechte humeur. Van zonsopgang tot zonsondergang was ze aan het mopperen.

Op een ochtend kondigde de koninklijke raadsheer aan:

*'Wie erin slaagt de koningin te laten slapen,
krijgt als beloning een zak parels.'*

Het bericht verspreidde zich snel. Het vloog als een zwaluw naar de verste hoeken van het land, doorkruiste bergen, zeilde over zeeën en werd door de wind overal naartoe geblazen.

Al snel kwamen er bezoekers van over de hele wereld.

De eerste die arriveerde was een schaapherder, afkomstig uit de uitgestrekte vlakten van Mongolië. Hij gaf zijn schapen opdracht om over het hek te springen en de koningin begon te tellen: 1, 2, 3, 4, ... 100, ... 500, ... 1000. Maar hoeveel schapen ze ook telde, de koningin knipperde niet eens met haar ogen.

